

BYCZ

Bytz 1360

Beitsch 1670

Hangwalde 1936

Biecz 1945

Pierwsze wzmianki o Byczu pojawiły się w 1360 r. Niewykluczone, że wieś ma znacznie wcześniejszą metrykę. Położona blisko bytomskiego grodu miejscowość mogła być jedną z tzw. wsi służebnych, które świadczyły usługi na rzecz grodu. Wzmiankowana w 1383 r. wieś znajdowała się w królewskiej (czeskiej) części księstwa głogowskiego. W 2 połowie XV w. Bycz, jako własność rycerska należał do rodziny von Kupperwolff. Zachowała się wzmianka o czynszu płaconym przez Heinricha Kupperwolffa na rzecz kościoła w miłakowie i o miejscowym młynie (1471 r.). W rękach tej rodziny wieś pozostawała do końca XVI w. Prawdopodobnie jej przedstawicielom należy przypisywać budowę murowanej siedziby - wieży rycerskiej, która zachowała się do czasów współczesnych (wielokrotnie przebudowywany obiekt zatracił swoje cechy stylowe). Na początku XVII w, Bycz stał się własnością Johanna von Glaubitza. Po jego śmierci w 1614 r. posiadłość odziedziczył syn Aleksander, który zakupił również pobliski Tarnów Bycki. W 2 połowie XVII w. Bycz znalazł się w rękach rodu von Schönaich. Włączenie wsi do majoratu siedlisko-bytomskiego (Carolath-Beuthen) nastąpiło prawdopodobnie po tragicznej śmierci Aleksandra Glaubitza, który zginął w 1648 r. w pojedynku. Od tej pory Bycz stał się jednym z wielu majątków rodziny z Siedliska. Po wojnie trzydziestoletniej (przed 1659 r.) funkcjonowała we wsi niewielka papiernia, która prawdopodobnie produkowała papier na potrzeby bytomskiej drukarni. W końcu XVIII stulecia wzmiankowano istnienie we wsi siedziby pańskiej, folwarku oraz domu myśliwskiego (168 mieszkańców). W połowie XIX w. rozbudowano miejscowy folwark, który specjalizował się w hodowli owiec (w 1844 r. - 1000 sztuk), ponadto w pobliżu wsi znajdowały się dwa młyny wodne i wiatrak. W części należącej do Schönaichów znajdowała się stara siedziba pańska, dom urzędników, 30 posesji, winnica, ogród warzywny i sad oraz młyn (napęd koński). W tym czasie Bycz zamieszkiwało 217 osób, w tym 8 katolików. Od 1836 r. wieś posiadała swoją szkołę ewangelicką. Na początku XX w. folwark oddany został w dzierżawę, ostatnim dzierżawcą był Franz Trautmann (1937 r.). Po 1945 r. we wsi wzniesiono kilka nowych zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, ludność trudniła się głównie rolnictwem. W końcu XX stulecia wieś otrzymała sieć wodociągową, w 2000 r. miejscowość zamieszkiwało 126 osób w 30 domostwach, funkcjonował punkt handlowy i 2 zakłady usługowo-produkcyjne.

Za: Tomasz Andrzejewski "Miejscowości powiatu nowosolskiego - Rys historyczny"

